

KAMARÁS KLÁRA

Pókháló

A cseresznyefa két szomszédos ágán
úgy hintázott, mint égből szállt csoda.
Kis igénytelen, szürke fonalvázán
felszikkasztott a reggel gyöngysora.

A kövér pók egy levél mögül nézte,
s talán magában göggel nevetett.
Amint mi sokszor, ő sem vette észre,
hogyan nem adott mást, csak a keretet.

Akár a pók

Verselgetek, és mit se számít,
rám tűz-e címkét majd egy hivatal.
Versem nem áru. Ünnepi ajándék.
Dobd el, ha nem kell. Engem nem zavar.

Nem szavalok a szerelemről,
és nem festem eléd megtört hitem,
magyarságom sem cifrázom naponta,
de őrzöm magyar nyelvem és szívem.

Költő vagyok, s szövöm a sort a sorra,
akár a pók, mely egy sötét sarokba
vonulva is szó, mintha dolga lenne.

Így vagyok én is, csak mert így születtem,
a Parnasszuson helyet nem kerestem.
Egy kavicsot tégy majd a sírhelyemre.

Sikert akarsz?

Festesz vagy írsz, magadat építed,
mit másoknak adsz, az is mind tied.
Többet ne várj, ha megáldott az ég
tehetséggel! – az többre nem elég.

Nézz csak körül! Lásd, hányan égtek el
koldusként szinte, mert nem érdemel
a művész többet, mást, mint önmagát,
s az alkotás örömét, bánatát.

Sikert akarsz? Nos, arra az kevés,
amit szüléd adott. A feltevést
az élet igazolta réges-régen,

hogy művészember jól megéljen,
és műve legyen elismert, örök,
kell még hozzá két jó kemény könyök!

Már nem is fáj

Már minden volt: öröm és fájdalom,
könnyek között egy kevés szerelem,
napfényben mennyi csalfa csillogás,
és mélysötétben elnyelő verem!

Lehullnak az álarcok és ruhák...
Itt a király is törpe s meztelen!
Már nem is fáj a szétfosló idő,
és az sem, hogy minden reménytelen.

Ingyenesen letölthető irodalmi kiadványok, kötetek a
Poéta Irodalmi Portálon: <http://poeta.hu/ingyen>